

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workers' Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 363, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF

Elio Sulkkanen, Managing Editor, Sulo Syyrinen, Alex Soro, Toivo A. Johanson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 16, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Nyt on valinnan aika

Suomalaiset oikeistolaiset seittävät, että he ovat nyt julkisessa sodassa vallankumouksellista sosialistista työväenliikettä vastaan, lähtien taisteluun samalta atepohjalta kuin kaikkien maiden sosialistipettureit.

Kilpenä on Sosialistipuolue, joka on tyyppillinen Toisen Internationalen opportunistinen, pikkuporvarillisissa ideologioissa elävä puolue. Siinä huomataan teoreettisessa suhteessa kaikki ne virheet, mitkä kaikkien maiden oikeistososialistit ja n. s. sosialistishovinistit ovat ominaisia. Olkoon sivuun mainittu, että "sotasaialistit" eivät yhtäkkiä ilmestyneet maan päälle heitetynä elok. 4 p. 1914, mutta ne olivat selvän todistuksen johdonmukaisiin tuloksiin, jotka saivat maasta, mikä sosialistisessa liikkeessä siihen asti vallitsi. Sosialismin on ollut huomattavasti suurempaa kuin luokkataistelun luopumisen selvin ja ruumillistunein tulos.

Amerikan Sosialistipuolue on nyt tässä suhteessa yksi mustimpia ja taantumattomia puolueita. Koko maailmassa ei löydy sosialistipuoluetta, ei edes mitään n. s. työväenpuoluetta, joka vuonna 1920 olisi antanut edustajilleen luvan äänestää sotamäärärahojen puolesta porvarillisissa lainlaajituksissa. Koko maailmassa ei ole minkäänkään työväenpuoluetta, joka nykyisenä kapitalismin häikäilemättömän diktatuurin aikana ryömisi rukoilemaan kapitalisteilta edustajilleen paikka porvarillisissa lainlaajituksissa siten, että se poistaa ohjelmastaan kaikki sellaiset kohdat, jotka ovat kapitalistien epämiellyttäviä ja saattaisivat puolueen luokkataistelupuoleksi.

Kaikki tämä on tulos Amerikan Sosialistipuolueen varhaisemmasta kehityksestä. Amerikan Sosialistipuolue on aina ollut opportunististen ja pikkuporvarillisten herraspolitiikoitoiden turmelema. Se on ollut jatkuvasti viheliäisessä salavotteudessa kapitalismin kanssa.

Tai mitä muuta olisi ollut se kunnallispolitiikka, jota tämä puolue harjoitti ja johon se kaiken voimansa kohdisti kymmenen vuotta sitten. Silloin tällä puolueella oli "etsikkoaikansa" ja se olisi voinut kehittyä amerikalaisen proletariaatin valtiolliseksi tulkitsijaksi. Mitä muuta kuin porvarillista hapuilemista oli Oklahoman farmareilla politiikoinen, yleinen farmarien koskikelu, ei vallankumoukselliselta, mutta pikkuporvarilliselta, sosialismin todellisuudessa vastustavan aatemallan pohjalta. Siirtolaiskysymyksessä tämä puolue kerran niinkään hävisi itsensä. Monta kertaa puolue tahraasi käteensä sekaantuessaan lakkotaisteluihin. Muistakaa vain West Virginian lakkotaistelua, jossa sosialistipuolueen komitea, johon kuului muutamia puolueen nykyisiä johtajia, pesi kapitalistien käsikäsiä toimivan kuvernöörin kaikkia moitteita, joita työläiset esittivät häntä vastaan siitä, että oli väkivalloin, valtion "järjestysvoimilla" räkkäköntynyt lakkolaisia. Muistakaa kuinka tämän saman puolueen herrat ja johtajat, sen toimeenpanevan kom. jäsenet y. m. kirjoittelivat progressivisiin lehtiin, kuinka ne kosivat niitä ja kuinka ne ovat kaiken aikaa toimineet kaikenlaisissa porvarillisissa seuroissa, oleet pappien kirkkoissa jne., ja kuinka ne ovat näytelleet vain sosialistin naamaria koskaan sitä vakavasti tarkoittamatta.

Puolue joutui tällaisessa kurjassa tilassa, tällaisten porvarillisten vehkeilijöiden ollessa sen johtajina, sen henkisinä edustajina, sen auktoriteetteina vaikeaan ja vastukselliseen sota-aikaan ja silloin sitä kohtasi täydellinen haaksirikko. Kaikki jyrkkyyt oli vain teennäistä, perustui pikkuporvarillisille passiivisille käsitteille esim. passikysymyksessä ja puolue joutui sen kautta kahden ristitulen väliin. Se joutui koettelemukselle vasemmistolaisuuden ilmenemisen kautta.

Syntyä haajannus. Se on luonnollinen kehityksen kulku jokaiselle taantumattomalle työväenjärjestölle, tai liikkeelle, jossa taantumattomuus ja vastavallankumoukselliset ovat johtajina.

Puolueen entisiä pyrinöitä ja sen aatteellisia katsomuksia kohtaan oli tietämättömyyttä piireissä ja pikkuporvarillisesta jattaveiden työläisten keskuudessa kasvanut niin sitkeä luottamus, että he eivät saattaneet niistä vapautua sitenkään aikaisemmin, että juuri Ameri-

rikankin Sosialistipuolueen noudattama teoreettinen pohja, sen omaksuma aatemallama, oli johtanut monet ulkomaiden puolueet tuohon, kyhällistön viholliseksi ja köyhällistön kiromiksi noskelais-brandingilais-työväenliitoiksi. Tämän tien karttaminen olisi vaittanut Amerikan Sosialistipuolueen pemoilta perusteellista itsekritiikkiä v. 1914-1918, mutta siihen ne eivät pystyneet. Kansalliset ihanteet, turmelutun mieli ja teoreettinen ymmärtämättömyys eivät sallineet heille minkäänlaisia itsekritiikkiä ja siitä svöstä "jumalan hävitys" kulkee heidän ylitsensä ja pyyhkäisee puolueen yhä selvemmin proletariaatin selvien vastustajien joukkoon.

Oikeistolaiset eivät ymmärtäneet harjoittaa itsekritiikkiä eikä ottaa ajasta vaaria vielä siinäköön kohtalokkaana aikana, jolloin 35 maan työväenluokan parhaimmiston edustajat koontuivat muodostamaan maailman köyhällistön leppymättömän taistelun, elämän ja kuoleman liittoa. Vaan sen sijaan juuri tällöin heidän petturuutensa vasta selvästi tulee ilmi. Vasta tällöin Amerikassa tapahtuu se jakaantuminen mitä tapahtui Länsi-Euroopan sosialistisessa liikkeessä 1914-1915. Vasta nyt nähdään mitä sosialistipuolue todella on tarkoittanut pikkuporvarillisella politiikalla, progressiivisen koskikellulla, mitä on tarkoitettu kunnallispolitiikalla ja sillä suurella tohinalla mitä on pidetty jokaisen valitustelun aikana. Vasta nyt nähdään selvästi, että se ei aijo olla muka kansainvälisen köyhällistön parhaimmiston joukossa, ei olla eturintamassa, mutta luovutaan niistä. Puolue jää painolastiksi, jää takapuolella vehkeileväksi pannelijaksi, valheiden ja juorujen kyväjäksi, salakavalaksi vääristelijäksi ja köyhällistön luokkataistelunoraaillen viheliäiseksi saatustajaksi. Tällaiselle liikkeelle luontetunomus, päättämättömyys ja sinne tänne harjoittaminen on aina ilmeistä. Se kuvaa alhaista luonnetta yksittäisessä ihmisessä ja se kuvaa täydellistä vararikkoa valtiollisessa elämässä.

Socialistipuolueen vararikkoisen asema ilmenee nyt juuri erittäin selvästi siitä, että sen varit eivät enää tee mahdolliseksi esim. edustajan lähettämistä Wienin perustamaan neljättä kansainvälistä. Se tekee minkä voi maailman köyhällistön parhaimpien etujen vastustamiseksi, mutta suurin sen voimat eivät enää näyriittävä. Työväki on jättänyt tämän puolueen. Sosialistit ovat siitä erotetut ja eronneet.

Suomalaiset työläiset erikoisidässä: Mitä te ajotte tehdä?

SUOMEN SOCIALIDEMOKRAATIN NURKAN TAKUISET

Suomen valkoisten kiskurijärki alkua Neuvosto-Venäjään nähden vähin erin selvitti. Tarkankäoisimmät heistä rupeavat hiljaksen huomaamaan, että heidän aikaisemmat "kauhumalauksensa ovat olleet suuresti liioiteltuja". Ovat tulleet huomaamaan, että järjestys on siellä parempi kuin yleensä luullaan, että mitään nälänhädän vaaraa ei ole olemassa, että sivistyneistö on suuremmaksi osaksi astunut neuvostohallituksen palvelukseen, että tsaarimalkusetkin virkailijat vakauttavat, että asema on siedettävä ja että he ovat yleensä tyytyväisiä, että taide- ja tiedemaailmassa ollaan kiikkeässä työssä ja että varsinkin kansallistalouden alalla on otettu suuria edistysaskelia jne. Vain sellaiset homeparat kuin Helsingin Sanomien Tolari ja muut samankaltaiset elävät ruumiit luskuttelevat vanhoja virsiään bolshevikien jumuudesta. Niinpä tietää Tolari ilmoittaa, että bolshevikit ovat Krimillä tappaneet 13,000 valkoista, toistaa toisin sanoen jutun, jonka wrangelilaiset ovat panneet liikkeelle, mutta jonka muudan itse mukana ollut lahtariapäällikkö on aikojasitten pyyhkäissyt lähes olemattomiin huomauttamalla, että

riistetty voisivat ottaa oppia. Neuvosto-Venäjän oli pakko - sanoaksenne sen Marxin tavoin - tyyttää köyhällistövallankumouksen ensi tehtävä: torjua vihollisensa.

Samalla oli sen käytävä päivittäistä ja tavattoman vakavaa taistelua, nälkää ja pakasta vastaan, kaikkea sitä kurjuutta vastaan, joka on johtunut kapitalismin ja tsaarhallituksen ja niiden yhteistalouksesta, maailmansodasta ynnä siitä turmeluksesta ja rappiolasta minkä nämä kolme hyvää ovat matkaan saattaneet. Tämän taistelun valkeudet kasvoivat tavattomasti luokkasodan vuoksi, imperialistien ulkomaalaisen, imperialistien ankaran hyökkäyksen vuoksi ja saaron takia, niiden itsekkäitten pyyteitten tähden, jotta kapitalismi ja omistamishalu on syntynyt laajoisissa kansankorkeuksissa. Neuvostovalta on kaikista vihollistalouden huolimatta puolustanut vallankumouksen lippua. Se on ollut seurauksena sen horjumattomasta rohkeudesta, kieltäytyksestä ja uhrautuvaisuudesta, jotka ovat kehittäneet Venäjän köyhällistöstä kärsivän ja kestävän sankarin. Se ei ole ollut tyhjää antautumista, vaan rohkeaa tarmokasta taistelua, sellaista kuin sota vaatii. Kestettyään kolme vuotta helmikuuta taistelua jätettiin Venäläinen työmiehen verisin jäseniä, pahasti haavoittuneena, mutta murtumattomana, kasvoiltaan vapauden auringon palste ja katsoo sosialistien yhteiskunnan puoleen, odottaen siltä pelastusta.

Socialismin henget ovat vastata hänelle rohkealla, itseltönnästä heittävällä katseella. Vaikkeimpien taisteluiden aikana on murikuhaa heiluttu yhä suurella innolla kuin miekkä ja yhta menestyksellisesti. Neuvostovalta toimenpiteitten vuoksi versovat yksinäisen yhteiskunnan vainoilla ja ensimmäisten korkeamman elämän oraat. Ei ole sitä yhteiskunnallista työväenliikettä, joka ei Neuvostovalta olisi ruvennut toteuttamaan sosialismin, kirkkien kapitalistista rikkaruohoa. Se kyntää syvästi hävittääkseen ohdakkeet kylvää siemenen vakavalla kädellä ja lohtaa hellästi

me voisimme aikanaan muuttav selvät päätökset pitkäiseksi toiminnaksi".

Kas tässä toista kuin Sosialidemokratian kieli. Kas tässä samain keinojen ylistystä, joita aikoinaan käytettiin Stolypinin, Trepovia ym. vastaan. Kas tässä ei ole jälkeäkään mistään kiltteistä ihmisystävistä, jotka eivät tekisi pahaa kedon kukkilaallekaan, mutta joita ilkeät bolshevikit siilti vainoavat kuin murhamiehiiä.

Mutta tietoiset työläiset eivät tarvitse kumpaisakaan päättökseen selville Venäjän vallankumouksen merkityksestä ja saavutuksista. He lukevat työväenlehtiä ja pysyvät niiden avulla aikansa tasalla. Ja se pelkkä proletaarijärki riittää heille osoittamaan mille puolelle asettua. He ovat Venäjän taistelevain ja uuttarakentavain työläisten luokkaa ja kolutalotovereja, heidän ystävänsä ja veljiään, eikä heidän päähammuspätkähdä ruveta innoittamaan Venäjän neuvostovaltan pyörelä, riehukoon ja raivotkoon helsinkiläinen käymälätukimuseura näiden puolesta miten hyvänsä. Löyhkä näet työntöluotaan. - M. Törmä.

VELÄKÖ RAIVA AJA TÄH TÖÖ KIERÄILLÄ

Nyttemmin on Amerikan sosialistien toimeenpaneva komitea, niinkuin tiedetään, lähettänyt tiedonannon Friedrich Adlerille, Vieniin, että Amerikan Sosialistipuolue ei voi olla edustettuna niin sanotun "neljännen internationalen" perustamis kokouksessa Wienissä, helmik. 22 p:nä.

Onko tämä kieltäytyminen tapahtunut siinä tarkoituksella, että Amerikan Sosialistipuolueen toimeenpaneva komitea ei jähkölä myötävaikuttamassa vastavallankumouksellisen petturijestön muodostamisessa? Raivaaja, joka ei rohke julkisesti asettua neljännen kansainvä-

vastavallankumouksen yöllisten väien peitossa jolleivät naiset olleet kärsineet, työskennelleet ja kuolleet Neuvostovaltan puolesta.

Neuvostovaltan kolme elinvuotta ovat jo itsessään jotain, jolla on vastaraton maailmanhistoriallisen merkitystä. Mutta niiden historiallisten arvoa kohottaa vallankumouksellisten Venäjän taistelut ja työ.

Nämä kolme vuotta ovat unohdettomattomat. Ne tulevat säilymään historiallisena esimerkinä siitä, mitä johtajien ja joukkojen maapäätösten uhrattuun toimintaan ja tahtoon saattaa, kuinka ne kilpalevat rohkeudessa, tarmossa ja uhrattuvaisuudessa saavuttamaan päämääräänsä ja taistelulla kuten selvanäköisen läpäyttävien puolueen ja eteenpäin vään kansanluokan sopii. Sen järkevyyt eivät häviä vuosituhsansiin. Kolme vuotta neuvostovaltaa, kieltämättä ostetut kaikkialla hinnalla, kymmenkertainen jopa satojenkin tuhansien kuukaudella. Eikä sitenkään ole maasta illoja. Sillä kautta koko maailman tulevat liikematotat sukupolvet, maan yhytneitten kommunistien neuvostotasavaltajien avartissa aurinkoisissa yhteiskuntarakennuksissa, ja saavuttaneen päämääränsä ja taistelulla kuten selvanäköisen läpäyttävien puolueen ja eteenpäin vään kansanluokan sopii. Sen järkevyyt eivät häviä vuosituhsansiin. Kolme vuotta neuvostovaltaa, kieltämättä ostetut kaikkialla hinnalla, kymmenkertainen jopa satojenkin tuhansien kuukaudella. Eikä sitenkään ole maasta illoja. Sillä kautta koko maailman tulevat liikematotat sukupolvet, maan yhytneitten kommunistien neuvostotasavaltajien avartissa aurinkoisissa yhteiskuntarakennuksissa, ja saavuttaneen päämääränsä ja taistelulla kuten selvanäköisen läpäyttävien puolueen ja eteenpäin vään kansanluokan sopii. Sen järkevyyt eivät häviä vuosituhsansiin.

Kolme vallankumousvuotta

Kolme vuotta on "jo nyt" ja "vasta ja nyt" todella vierinyt siitä, kun maailmaa hämmästytti se sana, että Venäjän köyhällistöt olivat rohkettuun uranmurtaajien bolshevikkien, johdolla käyneet vallankumoustaistelua ja ottanut kaiken vallan lujin käsinsä toteuttaen työväen diktatuurin neuvoston kautta.

"Jo nyt", sillä jos on elänyt tämän valtavan historiallisen tapahtuksen pyörteissä ja tehnyt sen sellaisen ihmisen heikkuvalla mielellä, joka on ensimmäissään vakunut köyhällistövallankumouksen sinuanselliseen valtuutuksesta ihmiskuntaan - sille ihmiselle on se elävä, nykyaikainen ja kuolematon ilmiö. Se on ikään kuin kirkas valo, joka säteilee kommunismin maailmassa maailmansodan syntymättämiin kullujen ja ruumillistuneiden pohjalle valaiten samalla vanhan kapitalistimaailman sekasortoisuutta loppua. "Jo nyt" ja samalla "nyt vasta" on takanamme tuo lyhyt kolmevuoden aika. Se tuntuu meillä ikuiselta, kun sitä mittaa historiallisen tapahtuman runsauden mukaan, jotka ovat rientäneet silmiemme ohi.

Venäjän köyhällistön vallankumous eli Brest-Litovskin kopeasta pakko-rauhasta huolimatta keskusvaltojen sotallaan ja valtiollisen hävion alkunäytös ja kieltämättä tämän hävion voimakkaampia vaikutuksia. Se raivasi tietä vallankumoukselle, joka särkyneen itävaltalais-unkarilaisen kaksiosmonarkian raunioille loi kansallisia porvarillisia tasavaltoja. Se oli sen muistuksen alkusointu, joka Saksassa karkoitti suurudenhuulet lääninherrat Hohenzollernit ja lähes pari tusinaa heidän ruhtinaallista serkkujaan valtaistuimelta, antoi junkkerien militarismille huumaavan iskun ja lahjoitti köyhällistölle tämän haiveksiman ja huonoesti hyväksyen käyttämän vallan. Sitä historiallista tosiasia ei käy kieltämään, että Saksan äänsirintaman murtumista ja kansan syvien rivien kapinaa seurasi,

maan ja pakoittamaan Ranskan proletariaa viimeinkin kuittaamaan vanhat laskunsa porvariston kanssa, kuten Lyon kutojain ja kesäkuun vallankumouksen perillisten ja kommunistien kapitalismi osottaa mitä raskaimilla poikkeusaiheillaan kommunistien vastaan, että se tuntee seisovan tulivuoren partaalla.

Koko maanpinnalla, missä köyhät ja pienet joutuvat suurten ja rikkaiden kullun- ja vallanhimon etsineiksi, tapahtuu riisto sitte uskollisissa tai vanhentuneissa muodissa, kaikkialla ovat sorretut ja kiusatut nousseet kiusajiaan vastaan kaistellien kahleitaan. Muja ei mikään kansa olisi noussut riistoon, orjuutta ja vääryyttä vastaan, ellei Neuvostovaltan esimerkki olisi valautunut ihmisiin uutta uskoa ja rohkeutta. Kaikkisimman idänkin vapauttanoivat kansat kuulevat Neuvostovaltan siivettyä sotahundot ja kirjoittavat Venäjän vallankumouksen johdoluusest lippuhinsa.

Kolme vuotta on kulunut siitä, kun Venäjän köyhällistöt kulkivat vihollisensa julistaan tunnusnakskeen: "Kaikki valta neuvostolle." Noin kolmevuoteen ovat keskittyneet edellisen vuosikymmenen, niin jopa vuosisatojenkin tapahtumat. Xkällisen ja rajun purkauksen tapahtuussä joutuvat kehittyksen tulokset pinnalle synnyttävän yhteiskunnan tulperäisessä uumenissa hitaasti ja keinonkään huomaamatta. Elävien ihmisten vuosiuhasten harjoittama kaupanhieronta kuolleesta tavasta - heidän oma luomansa samoin kuin sheidän epäjumalansa ja valtiansa - lähene loppuaan köyhällistön kädesä suureen historialliseen välenselvitykseen porvariston kanssa. Venäjän marraskuun vallankumous merkitsee viimeistä ratkaisevaa vaihetta. Sen kautta häviää ihmisten riisto ja orjuus lähimmäistensä hyväksi, ja alkaa uusi vapauden valtakunta, jossa ei kulta tai tamera määrää ihmisten keskinäisiä suhteita.

Siksi on Venäjän vallankumous muuttanut kuin pelkkä vallankumous vanhaan malliin. Köyhällistön luo-

man köyhällistön vapauttamiseksi ei se ole vain käännetty tapausta, ratkaiseva historiallinen hetki hallituksille, vaan eri kansanluokille, yhteiskunnalle ja ihmisluonnolle. Ollen kansainvälinen voi sitä verrata korkeaan ja järkyttävään graniittikalioon joka erottaa toistensa henget, tiet ja sotateirit, jonka ohi on kuljettava joko toiseen tai toiseen suuntaan.

Kun Venäjän köyhällistöt otti valheen käesinsä marraskuussa 1917 rokoasti luottaen omaan voimaansa, rokoasti riistivät eri maissa toivettua toteuttavan. He ennustivat, että "bolshevikkilta" olisi lopussa muutaman lyhyitten viikkojen kuluksa. Samaten vannonvat ja vakuttivat kaikki hyvät ihmiset, jotka eivät pitäneet köyhällistöstä kyllin "kypsänä" samaan vallan ja vapauden. He olivat ravoissaan siitä, että Venäjän vallankumous kulkii ylipään omissa teillä, joita sen täytyi vallitsevissa oloissa noudattaa, vaikka sen olisi pitänyt turvautua "parempiin menettelytapoihin", jotta noi hyvänhajaiset narrit pitivät varostissa kirjaintyönsä laittokissa vallankumouksellisten tarvetta varten. Tieto siitä, että Neuvostohallitus olisi kirkistunut ja neuvostojärjestelmä tuhottu kierteiltiin usein porvarillisissa sanomalehdissä, ettei edes lukijavainoinen pienporvarillinen lujakuntakaan ottanut sitä vakavalla kannalla.

Muttei vaan tyhjästä löpöttelettyä, vaan ankarista taisteistakin huolimatta pysyy marraskuunvallankumouksen kuolematon saavutus, Neuvosto-Venäjä, pystyssä. Uutta järjestystä vastustivat tsarismi ja kapitalismin omavoltonpyytiset ja itsekkäät puoltajat, toisten sosialististen ja vallankumouksellisten suuntien sokeat ja kateelliset kannattajat, jotka pitivät paperillepantuja mutoja korkeimpana kuin elävää todellisuutta ja sen kovia koemuksia. He alkoivat sitkeän, salakavalan ja verisen kansalaisodan. Eri maitten vastavallankumoukselliset yhtyivät kuittaukseen työläis- ja talonpoikaistalvon vaarallisen esimerkin, josta työväki ja kaikki sorretut ja

tuuria taimia. Se on alkanut talousjärjestelmän uusimisen. Paljon on kokeiltava ja kokemuksia on otettava oppia. Erehdyksen kautta saadaan tietää mikä on oikein, ja siitä kasvaa myös halu luoda yhä täydellisempi ja täysipainoisempaa. Se on jättänyt. On otettava huomioon kaikki esteet, häiriöt ja kysymykset, joita kapitalistien yksityistalouden hajominen aiheuttaa. Viimeisin periaateitaahan oli antaa miljoonien nähdä puutteita, joita jollakin harvoilla olisi yltäkyllin kaikkea maailmissa hyvää. Nyt eletään siirtymiskautta kommunististen tarpeitten mukaiseen taantoon. Se tekee kaikkia työmiehistä, valmistajia ja nauttijoita ja päästää kaikki nauttimaan sivistyksestä sen siumuksesta ja hyvinvoinnista.

Työttömyyden uhka ei enää synkistä työläisten elämää. Neuvosto-Venäjä on tehnyt suuremmissa, urauttavaa työtä, mitä kaikkien tarvitsevien huolettimiseen tulee yhteiskunnan puolelta, suojellakseen äitiä ja lapsia, lyhyesti siis ollut kasvatus ja sivistystyössä. Tästä kasvane vaikuttava ja havainnollisen kaava Venäjän vallankumouksen luovasta voimasta. Ei ole unohdettava Puna-armeijan, köyhällistövallankumouksen ensimmäisen sotajoukon, suurremoissa saavutuksia, järjestystä ja rohkeasta mielialaa. Neuvostovalta, kolme ensi vuotta kertovat tavattomasta tahdonpönistuksista, ennen kuulumattomasta tarmosta ja uhrauksesta, rohkeista aloiteista ja itsepinnasta työstä sekä lujasta vakavuudesta, joka kohooa pettymysten tuhasta Phönix-innun tavoin. Eikä sinä kyllin. Rakentavassa työssä on suoritettu vuositasaisesti kansansivistys kohottamisessa. Ne ovat henkien riemuvoittoa aineen hitaudesta, epäedullisista olosuhteista. Ne ovat uuden yhteiskunnan huomenen merkkeitä siitä että on syntynyt uusia yhteiskunnallisia oloja sekä uusia ihmisiä, jotka tulevat täydentämään ja kaunistamaan sitä työtä, jolle työväen tasavalta nyt laskee vahvan perustuksen. Ja täytyy sanoa, että tämä valloja ja kirkas huomen ei ole koittanut, vaan olisi pysynyt

Clara Zetkin

Tällaisiin tuloksiin johti Saksan Punasen mukaan Ryömän huusituokimukset Venäjällä. — Mutta meidän käsityksemme mukaan ei hänen olisi tarvinnut sellaisen haisevan puuhaan siellä ryhtyä. Vähemmällä olisi sosialidemokratian tiedemiehemme pääsyt avaamalla kotonaan Sosialidemokratian viisime vuosikerran ja lukemalla oimiaan ja Punasen kirjoituksia. Sisältö niissä on aivan sama, yhtä ytimekäs, yhtä löyhkä.

Mutta mielenkiintoista on yhä tätäkaikki, että Suomen Sosialidemokratian herrat kerrankin ovat siirtyneet oikealle alalle ja kerran itsekin todistaneet, että on aivan sama, tutkittaköymälän seniä vai Sosialidemokraattia.

Mutta tietoiset työläiset eivät tarvitse kumpaisakaan päättökseen selville Venäjän vallankumouksen merkityksestä ja saavutuksista. He lukevat työväenlehtiä ja pysyvät niiden avulla aikansa tasalla. Ja se pelkkä proletaarijärki riittää heille osoittamaan mille puolelle asettua. He ovat Venäjän taistelevain ja uuttarakentavain työläisten luokkaa ja kolutalotovereja, heidän ystävänsä ja veljiään, eikä heidän päähammuspätkähdä ruveta innoittamaan Venäjän neuvostovaltan pyörelä, riehukoon ja raivotkoon helsinkiläinen käymälätukimuseura näiden puolesta miten hyvänsä. Löyhkä näet työntöluotaan. - M. Törmä.

VELÄKÖ RAIVA AJA TÄH TÖÖ KIERÄILLÄ

Nyttemmin on Amerikan sosialistien toimeenpaneva komitea, niinkuin tiedetään, lähettänyt tiedonannon Friedrich Adlerille, Vieniin, että Amerikan Sosialistipuolue ei voi olla edustettuna niin sanotun "neljännen internationalen" perustamis kokouksessa Wienissä, helmik. 22 p:nä.

Onko tämä kieltäytyminen tapahtunut siinä tarkoituksella, että Amerikan Sosialistipuolueen toimeenpaneva komitea ei jähkölä myötävaikuttamassa vastavallankumouksellisen petturijestön muodostamisessa? Raivaaja, joka ei rohke julkisesti asettua neljännen kansainvä-